

Banfelighederne ved Klippeopgravninger osv. — Ting, som ere tidt nok omtalte her i Salen — men han gjør tillige opmærksom paa, at der under Arbeidets Udførelse efter Begjæring af Amtmanden er truffet enkelte Forbringer i den oprindelige Plan, der ansaas for nødvendige, for at Voligen skulde svare til sin Hensigt, og hvorom Amtmanden paa en af Ministeriet dertil givne Foranledning har svaret, at disse Mangler med langt ringere Bekostning vilde kunne afhjælpes strax, end hvis der senere skulde raades Bod derpaa. Det synes derefter, at man paa ingen Maade kan ubeset og uhorst dække Amtmanden ved at vælte al Skyld over paa Arkitekten; thi Arkitektens Overslag er selvfølgelig uden Betydning, naar det ikke følges, og naar der i Genhold til Amtmandens Ordre finder Overtrædelser Sted af den Plan, Arkitekten har lagt. Hvorvidt det har fundet Sted, i hvilket Omfang og med hvilken Betydning, kan jeg ikke have nogen Mening om; men det er sikkert, at disse Ord hen i Slutningen af det i Betænkningen meddelte Afsnit skule noget Dunkelt, noget Uklart, som det er aldeles nødvendigt at faae dem oplyst. Det er jo i alle Parters Interesse. Det er i den høie Regjerings Interesse, for at vi kunne se, hvorvidt det Forvar, den høitværede Justitsminister førte for Amtmanden, er rigtigt, men det er ligesom en Retfærdighedsplicht overfor Arkitekten at faae denne Sag oplyst. Det er klart, at her i Thinget er Skylden til Syvende og sidst bleven væltet over paa Arkitekten. Jeg ventet nu ikke, at den høitværede Justitsminister skal oplyse dette iaften, men jeg tillader mig at opfordre de ærede Medlemmer af Statsrevisionen til at staae disse Oplysninger tilbeie og gjøre sig bekendt dermed, saaledes at man faar fuldt Lys i denne Sag; thi det er nødvendigt.

Dernæst maa jeg endnu omtale et Par andre Spørgsmaal. En vis Tillid maa enhver Regjering have, det er absolut nødvendigt. Der er tre Slags Tillid i Politiken. Der er den parlamentariske Tillid; det er den Tillid, Regjeringen nyder, til at den vil arbejde i den Retning, man ønsker og ventet. En saadan Tillid har denne Regjering ikke, og det er ganske naturligt; thi den ønsker ikke at have den. Jeg tror, at Regjeringen betragter en saadan Tillid som en Last. Dernæst er der en Tillid, som jeg vil kalde en almindelig Tillid, en almindelig politisk Tillid, nemlig Tilliden til, at naar Regjeringen har Lovene, holder den sig Lovene efterrettelig, og naar den forhandler med Repræsentationen om en Lov, holder den sig strengt og loyalt til, hvad der forhandles.

Efter de Oplysninger, der nu i rigeste Maal ere komne tilstede herom, hvorledes Lovene holdes, saavel af Finantsministeren med Hensyn til Kolonialloven som af Indenrigsministeren med Hensyn til Lov om smit-somme Sygdomme hos Husdyrene, og efter den hele Debat, der har fundet Sted her mellem forskjellige Medlemmer og Justitsministeren om, hvorledes Forhandlingerne og Afstalerne — jeg tror nok, jeg tør bruge dette Udtryk — fra den Tid, da den militære Straffelov blev behandlet, ere blevne holdte, ikke blot af ham, men ogsaa af Værnemesteren, der jo har en Part med i denne Affære, er det vistnok ikke muligt for dette Thing at have denne Tillid mere, men den kan ogsaa til Nød undværes, thi man kan jo hjælpe sig paa den Maade, som da bliver absolut nødvendig for dette Thing, nemlig at man ingen Love vedtager mere. Det er jo klart, at med en Regjering, som hverken holder Lovene eller Afstalerne, saaledes som vi i det Mindste efter vor Formening maatte forlange, at de skulde holdes, og efter vor Overbevisning tro, at de burde holdes, kunne vi umulig forhandle Lovene mere. Det er en Ting, jeg anser for at være in confesso. Jeg udtaler det kun, for at det kan blive klart, at det bliver et af Hovedmotiverne til, at vi ikke kunne indlade os paa en saadan Forhandling med Regjeringen. Men saa er der endelig en tredje Art af Tillid, og det er en Tillid, jeg kan kalde nødvendig, det er Tilliden til, at de Oplysninger, der meddeles af Centraladministrationen, ere korrekte og paalidelige. Denne Debat har paa to Omraader oprigtigt talt modfort Resultater, som ere af en saadan Bestaenhed, at man ikke rigtig veed, hvad man skal sige om de Oplysningers Paalidelighed, der ere komne fra Ministeriet, og det er i høi Grad uheldigt for den fremtidige Forhandling. Jeg retter ingen Anklage. Jeg paastaar paa ingen Maade, at disse Oplysninger ere upaalidelige; men hvad der er kommet frem her i Salen er af en saadan Natur, at man uregnetlig fristes til at tvivle om deres Paalidelighed, og det anser jeg for at være af lige saa stor Betydning for den høie Regjering som for Thinget, at det bliver fuldt klart saaledes, at der ingen som helst Tvivl mere kan bestaa. Jeg skal specielt nævne de Tilfælde, jeg tænker paa, for at der ikke kan være nogen Misforstaaelse tilstede, og for at den høie Regjering kan faae Leilighed til endnu iaften at gjøre fuldt Rede for sin Stilling til disse Oplysninger. Den ene af de Sager, jeg tænker paa, vedrører Frederikshavn's Havn, og den anden Afstedigelsen af Assistent Müllen. Med